

и тѣй, че князь-а еше отъ времето кога-
то бѣше се ранилъ, нешеше да остави
боѣ. И го сѣдова, до кат' врагъ-а се
принѣди да проси миръ, който и предъ
малко заключиха, за тѣй благородный
князь, Господаръ-а ни сега се вѣща
ѹ кѣшѣ-тѣ си сѣдрѣженъ отъ оиѣа че-
ловѣцы, кои-то не намѣрихъ смъртъта
въ предѣлыты на тѣрціѣ.

Извѣстїе-то на мира произведи е-
днѣ голѣмѣ радость въ гостианица-
та. За тѣй сѣки се трѣдише да заслѣжи
на юнацы тѣ, които идѣхъ отъ този
славенъ боѣ. Сѣдѣхъ тѣи и войны-тѣ
станахъ привѣтливи и кротки. И повѣчъ
искахъ прощенїе и хвърлихъ винѣ-тѣ
връхъ злоото време.

И дѣмахъ. « Въ еднѣ таквази
« вѣрѣ, и въ ношно време, достойно е да
« се прѣсти еднѣз войнъ, който е из-
« мокренъ, даже до коститѣ, ако пока-